

SLOVENSKA TAJNA

Autor Administrator

Tekst koji slijedi pristigao je na adresu MS iz nepoznatog izvora, ali se èini zanimljivim i vrijedi ga proèitati. Zbilja, zašto su Slovenci tako uporni u traženju tog malog komadića naèeg kopna i mora? Dobri susjedi, pogotovo prijatelji, to nikada ne bi èinili. Jednostavno, moraju postojati dublji razlozi.

Uz obalu Istre leže nafta i plin?

Sloveniju i njezine političare ne zanima režim plovidbe niti ribarenje u Jadranskom moru. Njihov je cilj - tvrdi umirovljeni èasnik HV-a Nediljko Pušić, pozivajuèi se na relevantnu dokumentaciju svjetskih institucija i struènjaka kojom raspolaže - osigurati suverenitet nad dijelom sjevernog Jadrana ispod èijeg dna se nalaze ogromne kolièine nafte i plina te steèi suverenitet nad lijevom obalom Piranskog zaljeva kako bi mogli eksploatirati rudno bogatstvo koje se nalazi ispod kamenoloma!

Pušićevo senzacionalno otkriće, koje je doista u cjelosti potkrijepljeno topografskim kartama i geomorfološkim studijama svjetskih struènjaka i znanstvenika, u dobroj mjeri demistificira slovensku nepopustljivost u pregovorima s Hrvatskom oko Savudrijske drage, piše Slobodna Dalmacija.

Istodobno, baš u vrijeme odmrzavanja slovenske blokade hrvatskog puta u EU, otvara nove dvojbe za Vladu Jadranke Kosor. Naime, slovenske pretenzije, slijedom najnovijih saznanja, daleko nadmašuju ribarske zahtjeve za koæarenjem u tom dijelu Jadrana ili njihove pomorske ambicije, a moglo bi se zakljuèivati i da su ribarima manipulirali e da bi prikriili prave razloge ucjene blokadom hrvatskog establishmenta u procesu prikljuèenja EU.

Sistematièni pravnik s mirovinom èasnika HV-a i evidentnim viškom vremena koje nevjerojatno produktivno troši, u intrigantnu privatnu "istragu" znaèaja Piranskog zaljeva ušao je potaknut suspenzijom hrvatskog ZERP-a nakon snažnog pritiska koji je na RH izvršila Slovenija uz potporu EU.

Zašto je Hrvatska pristala biti jedina država na svijetu koja odustaje od primjene svoga zaštićenog eko-ribolovnog

pojasa?

U sijeènju 2008. g. poèeo je istraživati uzroke koji su doveli do pat-pozicije u Piranskom zaljevu, uvjeren da se iza javno deklariranih razloga moraju kriti neki važniji, tajni koje Slovenci nikad nisu dali ni naslutiti. Krenuo je izuèavati stare zemljovide iz 12.stoljeæa, pa sve do onih iz 19., fokusiran osobito na tok i ušæe rijeke Dragonje.

No, u tom "grmu nije ležao zec", niti su se karte imalo razlikovale. Prionuo je potom prouèavanju nautièkih karata Jadrana s kraja 19.stoljeæa. Prostudirao je i novije, moderne nautièke karte. Ništa sporno nije otkrio, obalne crte potpuno su se se poklapale.

NATO bombe u Jadranu

Nediljko

Pušiæe dobio je prvu bitku s tromom hrvatskom "državnom administracijom". Ne izravno od Vlade RH, nego od jednog od èelnih ljudi Zapovjedništva NATO-a za vrijeme posjete Splitu. Tada je izrijekom reèeno da æe NATO pomoæi Hrvatskoj u vađenju odbaèenih bombi u Jadranu koje su "posijali" NATO zrakoplovi nakon "kosovske krize", vraæajuæi se iz borbenih akcija u Srbiji. Pušiæe je, naime, prvi za "SD" o tome progovorio, upozoravajuæi da bi jedna od takvih odbaèenih NATO-bombi mogla biti i uzrokom kornatske tragedije. Svoje je teze i tada, kao i ovaj put, dokumentirao, a raspolagao je i s kartama na kojima su ucrtane "zone odbacivanja" neželjenog tereta, od kojih jedna, prema NATO-kartama, prelazi preko Kornata. Treba li i na novo Pušiæevo otkriæe tek lakonski odmahnuti rukom?

E, tada je posegnuo za topografskim kartama u kojima je ucrtan Piranski zaljev, poèev od "Pregledne K und K generalštaba topograf.karte br.31-45 mjerilo 1:250 000 iz 1900.g.", preko sovjetskih (voenno-topograficheskoe upravlenie generalnog staba VTU GSh) karata L-33-88-V i L-33-88 iz 1973.-1991.g.do amerièkih (national geospatial-intelligence agency) - 1985-I iz 1993.g., pa èak i karte bivše JNA (VG1) br. 366-1-1 iz 1982.g. te karte topografskog zavoda Slovenije br. 4611 iz 1995.g.

Da bi ih mogao "èitati", morao je savladati preko 250 vrsta topografskih znakova, i nakon svega zakljuèio da se karte međusobno razlikuju tek u dva detalja. Naime, u sovjetskim i amerièkim kartama bili su ucrtani svi dalekovodi, a u amerièkim su bili i kamenolomi numerirani. Toga u jugoslavenskim i slovenskim kartama nije bilo.

Kako je rijeè o èovjeku koji ne staje dok ne dobije sve odgovore, brzo je shvatio u èemu je "kvaka 22". Amerikanci i Sovjeti ucrtavali su dalekovode na karte zbog vojnih letjelica - helikoptera i niskoletæaih borbenih aviona koji su glavno sredstvo svih njihovih borbenih djelovanja, i na taj naèin otklanjali potencijalne smetnje i rizike.

Ali, zašto su "Ameri" numerirali kamenolome, e, to je tek trebalo otkriti. Zahvaljujući opsežnoj literaturi (Terrain Analysis FM 5-33, Topographic surveying FM 3-34.331, Minerals for atomic energy by Robert D. Ninninger), i tu je enigma riječio. Numeracija svih kamenoloma u kraskim područjima svijeta sraunata je na lakše pribavljanje podataka o nalazima strateških sirovina kao što su uran, torij i berilij. A topografska karta Piranskog zaljeva zorno pokazuje da su kamenolomi samo na njegovoj lijevoj, hrvatskoj obali gdje je na uzorcima kamena obavljena geokemijska i geofizikalna analiza, nakon čega su numerirani.

-Tada mi je postalo kristalno jasno da odgovore na pitanja o problematici razgraničenja u Piranskom zaljevu moram tražiti u zemlji, pod morem, odnosno u geologiji sjevernog Jadrana - priča Pušić svoju novu senzacionalnu priču.

Zaljev pun bakra?

Ako pogledate na geološkoj karti Europe lijevu obalu Piranskog zaljeva, vidjet ćete geološki rasjed u područjima kamenoloma, a iz literature je poznato da to ukazuje kako se u tim područjima nalaze i velike količine bakrene ili uranove rude - dodatno upozorava Pušić. "Na trag" ga je naveo podatak o geoseizmičkim minolovcima u traskom zaljevu. Pitao se što tamo rade, i istražuju sve što mu je bilo dostupno, dočao je do saznanja da se u oceanografiji minolovci koriste i za istraživanje naftnih i plinskih polja. Malo - pomalo, priča se zavrtila, neprekidno se dopunjujući novim otkrićima i podacima. Piranski zaljev je, kaže, predmet zanimanja i naših susjeda Talijana, još od 1838. -1839. g. kada su planirali gradnju željezničke pruge od Trsta do Pule. Inženjeri i geolozi su otkrili na tom prostoru kvalitetan građevinski kamen koji su koristili za gradnju traskanske i koparske luke. Ali su vidjeli da na tom prostoru ima još kvalitetnih sirovina osim kamena... E, upravo to spoznali su i Slovenci, uvjeren je lucidni, sistematični Splešnin, te inzistiraju da sve što je ispod kamenoloma u Piranskom zaljevu pripadne njima.

Uskoro je dočao do ključnih podataka koji su mu pomogli definirati pretenzije slovenskih političara za tim dijelom hrvatskog teritorija. Naime, institucija koja raspolaže s najviše geoloških podataka na svijetu je Geološka služba američke vlade - U. S. Geological Survey, u čijim je izvješćima našao precizne procjene količina nafte, plina i tekućeg plina u sjevernom Jadranu.

Spomenuta institucija obrađuje nalazišta diljem svijeta, te navodi podatke koliko je količina pronađeno, koliko iscrpljeno i kolike su rezerve još neeksploatirane. Na geološkoj karti Europe gdje su ucrtana sva naftna,

plinska polja i geološke provincije, navodi se provincija Po Basin 4060 koja prestaje kod rta Savudrije, a istoèno i sjeveroistoèno od rta nema ni nafte ni plina.

Od ukupnih procjenjenih kolièina u toj geološkoj provinciji, 50 posto otpada na hrvatski dio Piranskog zaljeva. Prema procjenama (iz 2000. g.) koje navode u svojim izvješćima, uz zapadnu obalu Istre, te u zapadnoj i južnoj Istri nalaze se milijuni barela neotkrivene nafte i milijarde kubika plina!

Ili posve precizno: F 95-minimalno 39 milijuna barela nafte, 6,600 milijardi kubiènih fita plina i minimalno 21 milijun barela tekuæeg plina; F05-maksimalno 916 milijuna barela nafte, maksimalno 33,466 milijardi kubiènih fita plina te maksimalno 308 milijuna barela tekuæeg plina; MEAN geo.sredina)
- 360 milijuna barela nafte, 17.904 milijarde kubiènih fita plina i 122 milijuna barela tekuæeg plina.

Prema izvješću jedne od najutjecajnijih i najuglednijih naftnih geologa na svijetu dr. Sandre J. Lindquist polovica navedenih kolièina, osobito plina, nalazi se u akvatoriju Umaga i Savudrije, a upravo taj akvatorij Slovenci nazivaju "Dimnik". (!) poklapale.

Sudeæi po svemu, "dimnik" našim lukavim susjedima ne treba zbog slobodne plovidbe veæ zbog eksploatacije nafte i plina. Zbog toga je vrlo izgledno da bi, u sluèaju arbitrarne prevage u korist Slovenaca, tzv. dimnjak odmah bio zatvoren za pomorski promet, jer bi u protivnom ometao vaðenje naftnog i plinskog bogatstva, te bi promet skrenuli u talijanske teritorijalne vode, odnosno kroz minorni ostatak hrvatskih.

Na amerièkim kartama u predjelu Savudrije ucrtana su dva pretpostavljena plinska polja fiktivno imenovana kao Neptune i Mercury. Amerikanci su napravili plan koji obuhvaæa podruèje od Savudrije do Kopra, kao plinsko nalazište koje bi sluþilo za održavanje sustava plinovoda u Evropi, između Alþira i Rusije.

Pravi naruèitelj ove amerièke geološke studije bila je zapravo prva demokratska maðarska vlada koja je 1989. g. zatraþila od SAD-a da pregledaju sve njihove izvore nafte i plina kako ne bi bili apsolutno ovisni o ruskim energentima.

Sklopili su ugovor i Amerikanci su im poslali svoje najbolje struènjake koji su saèinili cjelovite analize zajedno s kartama na kojima su ucrtali nalazište za cijelu Europu.

Do tih je podataka, veæ u fazi njihova nastajanja, vještom diplomatskom "komunikacijom" uspio doæi vrlo sposoban slovenski diplomat Dimitrij Rupel, koji je, nota bene bio veleposlanik Slovenije u SAD-u. Analizirajuæi znaèaj i vrijednost "dimnika", prebogatog naftom i plinom, njima pred nosom a nije njihov, odluèili na svaki naèin osigurati suverenitet nad njim, a time i nad eksploatacijskim poljima. Prema vani su forsirali prièu o potrebi Slovenije za izlazom na otvoreno more, a istodobno se tajno pripremali za vaðenje nafte i plina.

Leþi li Istra usitinu na milijardama

kubika plina?

Naš je sugovornik došao i do podataka da su susjedi u Sloveniji veæ naruèili dvije eksploatacijske platforme koje èekaju da njihova država dobije suverenitet u "dimnjaku" kako bi ih montirali. U međuvremenu su, tvrdi Pušiæ, obavili sve pripreme za izgradnju plinovoda Savudrija - Koper.

- O onomu

što je otkrio i zakljuèio, upoznao je jedino akademika Davorina Rudolfa, kojemu je predao svu marljivo prikupljanu dokumentaciju, raèunajuæi na njegov struèni i politièki habitus koji mu osigurava respekt i ulaz kod premijerke Jadranke Kosor.

Hoæe li iskoristiti svoj autoritet i znanje da bi "sluèaj Savudrijske vale" osvjetlio i s ove strane?

Hoæe li Hrvatska dozvoliti da Slovenija u ime "višeg cilja" (EU), i formalno zagospodari Piranskim zaljevom

i njegovim izvorima nafte i plina, a otkriæe Nediljka Pušiæa proglasiti patološkom fantazmagorijom jednog preangažiranog umirovljenika?

Kako je moguæe da do ovakvih saznanja

nije došao baš nitko ni u MVPEI-ju ni u MORH-u, ni u drugim državnim

institucijama, a pogotovo struènim, znanstvenim krugovima? Pati li ovaj narod kolektivno od manjka ambicije i interesa, osim kad je posrijedi-osobni?!

Božena Beljan

Datum

objave: 3.10.2009 13:50